

عنوان مقاله:

سخن سردبیر

محل انتشار:

دوفصلنامه محیط زیست و توسعه، دوره 9، شماره 18 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

عبدالرسول سلمان ماهینی - دانشگاه گرگان

خلاصه مقاله:

حال و روز هوای شهرهای بزرگ ایران خوش نیست! و این را می توان از تعداد روزهای آلوده، بیماران تنفسی و سایر بیماری های ناشی از هوای آلوده و آمارهای رسمی به دست آورد! و همه می دانیم که راه حل آلودگی هوا چندبعدی، چند جانبه، چند مقیاسی و دراز مدت است و برای شروع الان هم دیر است! با این حال، این موضوع توسط دستگاه های مسول رفع یا مدیریت آلودگی هوا کمتر مورد تاکید قرار می گیرد و در این روزها خیلی ها همه کاری که انجام می دهند دعا برای نزول باران است. و انسان می ماند که تا کی باید روش های غلط زندگی و مدیریت تکرار شوند و همچنان در انتها دست به دامن دعا شد که این بار نیز خداوند باران رحمتش را نازل فرماید تا برای مدتی کوتاه شر آلودگی هوا از سر شهروندان کم شود. شرایط اقتصادی خوبی در کشور حاکم نیست و شاید جناح های رقیب نیز بیشتر حواسشان به کسب قدرت سیاسی معطوف شده باشد و محیط اطراف کشور عزیزمان ایران نیز با همسایگانی در برگرفته شده است که برخی از آنان اگر از بار مشکل نمی کاهند، باری بر آن می افزایند! با این حال، باز نمی توان انگشت نشانه را به سوی قضا و قدر و عوامل بیرونی گرفت و آن ها را مسبب آب و هوای آلوده دانست! در شهر مکزیکوسیتی برای کاهش بار آلودگی، علاوه بر اجرای روش های بسیار، بر روی ستون ها در شهر گیاهان خزنده و بالارونده می کارند تا هوای شهر پاک تر شود. در کشورهای دیگر، علاوه بر مدیریت ترافیک و اجرای روش های کاهش آلودگی، بر تراکم ساختمان ها و وجود فضای سبز میان آن ها نظارتی جدی به عمل می آید و مهمتر آن که صنایع آلاینده در مسیر باد قرار داده نمی شوند تا آلودگی ناشی از آن ها بر سر شهروندان هوار نشود و ما در این موارد درست برعکس عمل نموده ایم!! برای نمونه شهر تهران را در نظر بگیرید. این شهر آنقدر رشد و توسعه یافته و آنقدر در آن تراکم فروشی شده که در کمتر منطقه ای جایی برای پارک خودرو های شهروندان در کوچه و خیابان یافت می شود و از این رو، به طریق اولی داشتن فضای سبز در هر کوچه و محله دیگر جزو آرزوهای محال است! و البته که این خیل عظیم خودرو ها وقتی به حرکت درآیند آلودگی هوا نیز تولید می کنند! و آنقدر برای شهر تهران جاذبه های شغلی و درآمدی فراهم شده است که هر روز خیل عظیم جوانان از شهرهای مختلف به سوی آن رهسپارند تا برای خود شغل و آینده ای دست و پا کنند و باز هم این چرخه معیوب به راه کج خود ادامه می دهد! و شگفت آورتر این که در این میانه، سایر شهرهای کوچک تر نیز در حال آزمون آلوده تهران هستند! جالب است که در این هیاهوی آلودگی هوا و دردهای ناشی از آن، ما تنها هفته منابع طبیعی و روز درختکاری داریم! گویی در میانه یک طبیعت بهشتی زندگی می کنیم که کمترین آسیب ها نیز به آن وارد نشده و تنها یک هفته تلاش برای رفع اندک آسیب های وارد به آن نیاز است! چه باید کرد؟؟ آیا در قیامتی از مشکلات قرار گرفته ایم و زمانه پراشوب فرصت فکر کردن در خصوص محیط زندگی و بهبود آن را از ما گرفته است و اولویت های بزرگ تری برای شهرها و کشور وجود دارد؟؟ اگر چنین فکر می کنید، پس حدیثی از پیامبر مکرّم اسلام ...

کلمات کلیدی:

محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058019>

